

Leevi Madetoja

PIENOISKUVIA

Miniatures op. 21

LEGENDA

Legend op. 34 no. 3

Arrangement for guitar by

Lauri Manninen

FENNICA GEHRMAN

Leevi Madetoja: Pienoiskuvia op. 21 ja Legenda op. 34 nro 3

Ajatus sovittaa Leevi Madetojan (1887–1947) pianoteoksia kitaralle syntyi vuoden 2016 alkupuolella perehtyessäni hänen tuotantoonsa. Viisiosainen *Pienoiskuvia*-sarja (1914) vaikutti lupaavalta jo ensisilmäyksellä: kitaralla oli mahdollista soittaa monia kohtia suoraan pianonuotista. Sarjan osista ensimmäisenä työstämäni *Nocturne* sai vapaita kieliä hyödyntävän triolisäestyksen alääänen melodialle. Korkeisiin asemiin kipuavaan *Valseen* löytyi toimivat sormitukset ja oktaavialat. *Leikki* ja *Lasten marssi* asettuivat luontevasti puolen sävelaskeleen päähän pianoversiosta. Korotin vielä capoa hyödyntäen *Iltatähti*-osan sävellajin aikaisemmin kaavailemani D-duurin sijaan kirkkaammin soivaksi G-duuriksi.

Pastoraalisarjan Legendaan (1916) ihastuin heti ensimmäisten kokeilujen aikana. Haikea alkuosan melodia soi kitaralla kauniisti, ja liikkuvampi väliosa toimi hienosti, kun bassomelodia sai päälleen huiluäänillä höystetyn toisteisen ylä-äänikuvion sekä murtosointusäestyksen. Toivon, että Madetojan musiikki löytää tiensä kitaristien ohjelmistoon. Kiitän entistä soitonopettajaani Petri Kumelaa rohkaisusta saattaa sovitukset julkaisuina muidenkin saataville.

Lauri Manninen (2020)

Leevi Madetoja: Miniatures, Op. 21 and Legend, Op. 34 No. 3

The idea of making guitar arrangements of piano pieces by Leevi Madetoja (1887–1947) occurred to me in early 2016 while I was perusing his compositions. The five-movement *Miniatures* suite (1914) struck me as promising at first glance, for many parts in the piano score could be played as such on the guitar. In the *Nocturne*, with which I began, the triplet accompaniment beneath the melody was able to make use of open strings. The *Valse*, climbing to high positions, had workable fingerings and octaves. *The Game* and *The Children's March* fell naturally into place when transposed a semitone. Using a capo, I further raised the key of *The Evening Star* from the D major I originally had in mind to G major, which sounded brighter.

I fell in love with the *Legend* (1916) from the *Suite Pastorale* the moment I began experimenting with it. The melody of the wistful opening section sounded beautiful on the guitar, and the more mobile middle section worked well when the bass melody was superimposed by a recurring harmonics figure spiced with flageolet notes to an arpeggio accompaniment.

It is my hope that the music of Madetoja will find its way into guitarists' repertoire. I wish to thank my former guitar teacher, Petri Kumela, for encouraging me to get the arrangements published and thus making them available to others.

Lauri Manninen (2020)

Pienoiskuvia

1. Iltatähti

LEEVI MADETOJA, Op. 21

Sov. L. Manninen

6 = D (capo al 5. tasto)

Andantino teneramente

p dolce

p ma marcato sempre

5

9

13

mp cantabile

16

mf

19

5. Lasten marssi

CVI CVII CXII

f

4

7

mf

CVI CVII

10

CII

mf

13

f

16

CIX CVII

19

CIX

f marcato